

[Alsing Andersen.]

ikke Holger Danske vaagner; og jeg tror, at hvis han vaagner, bliver han ikke de Konservative til Behag. Men naar jeg har gjort Indsigelse imod denne Agitation, er det aldeles ikke, fordi vi frygter den, fordi vi frygter denne Mobilisering af Udlandets Interesser overfor Danmark; ingenlunde! Jeg vil sige til de Konservative: jo videre de driver denne Agitation, desto klarere vil efter min Mening Faren ved deres Politik staa for hele Befolkningen, og des kraftigere vil Befolkningen vende sig fra denne Politik.

Holstein: Naar det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen anfører sine Partifæller i Udlandet som Garanter for en Freds- og Afrustningspolitik, vil jeg dog gerne minde ham om, at hans Partifæller i Tyskland i Øjeblikket er ved at vedtage et Hær- og Marinebudget, som for Marinens Vedkommende i Aar er 10 Mill. Guldmark højere end i Fjor og omfatter Bygning af den nye Ersatz Preussen Krydser, og som for Hærens Vedkommende indeholder meget større Bevillinger end i og for sig nødvendigt til Materiel til Rigsværnet. Og hvad de franske og belgiske Socialdemokrater angaar, vil jeg gerne minde det ærede Medlem om, at store Dele af Partiet i begge Lande er Tilhængere af de øgede Rustninger og Befæstninger, som man nu er i Gang med at foretage paa den franske og belgiske Grænse, til Trods for Folkeforbundspagt, Kellogg-Pagt og Locarno-Pagt. Og endelig vil jeg gerne minde det ærede Medlem om, at hans Partifælle, den engelske Statsminister, Lederen af en ren Arbejderregering, har genoptaget de store Bygningsarbejder paa Krigshavnen i Singapore, som den socialdemokratiske Arbejderregering først havde forsøgt at standse og sylte og opgive, men som den har maattet genoptage under Tryk fra Indien og de engelske Dominions. Saaledes er Forholdet i nogle af de førende Lande; ja, i den fjerde Stormagt i Europa, Italien, er der jo overhovedet ikke noget Socialdemokrati, og dér ruster man af Hjertens Lyst. Men saaledes er Tendensen i næsten alle Lande i Europa, at Socialdemokratiet er med til de nationale Militærforanstaltninger. Jeg tror, det simpelt hen kommer af, ikke at de er blevet Militarister, saa lidt som nogen af os andre, men af, at ansvarlige Socialdemokrater ude i Verden efterhaanden er blevet klare over, at der nu en Gang er verdenspolitiske Kendsgerninger og Kræfter, som ikke lader sig løbe over Ende af socialdemokratisk Agita-

tion. Naar det ærede Medlem bliver lidt ældre, vil han sikkert komme til at lære det.

Alsing Andersen: Jeg ser ikke, at det ærede Medlem Hr. Holsteins Bemærkninger forrykker noget af, hvad jeg har sagt. Thi at et socialdemokratisk Parti, f. Eks. i Tyskland i Øjeblikket, i en exceptionelt vanskelig politisk Situation, hvor det drejer sig om Opretholdelse af parlamentariske Tilstande eller Indførelse af Diktatur, i givet Fald maa gaa med, under konservativ og nationalistisk Indflydelse, til Bevillinger som dem, der her er Tale om, det er sandelig ikke noget Argument for, hvilken Politik Socialdemokratiet vilde føre, hvis det havde Magten. Nej, jeg vil minde det ærede Medlem Hr. Holstein om, at den Gang der sidste Gang var en socialdemokratisk Rigskansler i Tyskland, da blev Udgifterne til det tyske Militærvæsen nedsat paa et Aar med, saa vidt jeg husker, 80 Mill. Mark. De steg øjeblikkelig igen, saa snart den socialdemokratiske Regering var faldet og det ærede Medlems Partifæller paa ny var kommet til Magten, saa det ærede Medlems konservative Partifæller skal have Æren for, hvad der sker i saa Henseende. Og det skal ikke lykkes det ærede Medlem Hr. Holstein at mobilisere hverken de franske eller de belgiske Socialdemokrater for konservativ dansk Militærpolitik. Jeg har mindet det ærede Medlem om, hvad han ikke vidste, og hvad der selvfølgelig kom ham som en ubehagelig Overraskelse, at det belgiske Socialdemokrati har vedtaget eller staa i Færd med at vedtage et Program, der kræver Nedrustning til Tysklands Niveau, og jeg vil minde ham om, at det belgiske Socialdemokrati har stemt imod de nye Rustninger, som er gennemført i Belgien. Og naar det ærede Medlem Hr. Holstein endelig mener, at jeg jo nok lærer noget andet, naar jeg bliver ældre, saa vil jeg sige, at det er der ikke meget Haab om, naar jeg ser paa det ærede Medlem Hr. Holstein; han er jo adskilligt ældre end jeg, og han synes ikke at have lært noget endnu i denne Henseende.

Ole Bjørn Kraft: I sin første Tale her søgte det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen at føre Genève-Protokollen frem mod de Synspunkter, vi har gjort gældende. I den Anledning ønsker jeg her fra Talerstolen at citere et Afsnit af den Beretning, som Politis afgav med Hensyn til denne Protokol, hvori han beskæftiger sig med Forsvarsspørgsmaalet og med Krigen. I en Beretning og Forklaring til Protokollens Artikel II siger Politis: